

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 160 korona.
Fél évre 80 korona.
Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:

4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

ARANY JÁNOS-UTCA 48.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Nagy Szibériában.

Nagy Oroszországban,
Zárat zörget a szél.
Kopott rabasztalon,
Rabságba jött levél.

Olvassa Pap Áron,
Könny van a szemébe;
Balogh Marcsa írta
Hites felesége:

„Kegyelmednek írom
Édes párom Áron.
Segitse az Isten,
— Megszabadulashon.”

Olvassa Pap Áron,
Könny van a szemébe;
Megrészket a levél,
Két eős kezébe.

— „Meddig tart, meddig tart
Én nehéz rabságom?
Nagy Szibériából,
Mikor lesz én nekem
Megszabadulásom?...”

Sírva borul rá a
Gyűrődött levélre;
Kia szik a gyertya,
S beleriad Áron
A nagy sötétségbe.

Nagy Oroszországban,
Zárat zörget a szél.
Kopott rabasztalon
Rabságba jött levél.

De a rab mesze jár,
Faluvégi házban...
— Masnap reggel ott találták,
Kinn a hófuvástán...
Nagy Szibériában.

BABICZKY BÉLA.

Civisek a Bikában.

— Hallottam, sógorom, hogy beteg vót sógorom?!

— Abbony, sógorom.

— Hát oszt mi vót a baj, sógorom?

— Hát, ez a fránya inyfuenza.

— Oszt kigyógyult már tökiletiesen, sógorom?

— Nem a, még mindig benem van a nyavalya, sógorom.

— Mer mír azír, hogy nem tudja az orvosságát, sógorom.

— Mi vóna az orvossága, sógorom?

— Jó fűszerszámos forralt bor, sógorom, meg meleg hasborogatás, sógorom.

— Megpróbálom, sógorom.

— Hanem Ekli tekintetes ur nagy kiszíggal szaval mostanság a közgyűlésen, sógorom.

— Ű teheti, sógorom.

— Na már oszt mír?

Mer ott van alap hozzá, tугya sógorom.

— Meglássá sógorom, meglöttyen az idő.

— Mibül gyanítja, sógorom?

— Zoltaji Lajos ecsém járásából, sógorom. Már nem aprózza a lipiseit, oszt a falusi menyecskéket figyelmen kívül hagyja.

— Hogy meg is változik az idővel az ember, sógorom. Már Vetéssy Miska barátunk se mirderezi magát.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Egy régi-régi tél.

Tündérmeséket irt az Isten ujja,
Fehérpapirra apró gyöngybetűkkel
Szavát a szél még mindig erre fujja
S kísérem én éjente hegedűvel.

Szivemben sir egy régi-régi emlék;
Akkor fehér volt végig a mező,
Akkor még nem járt hozzám éjente
Se lány, se asszony szerető.

És álmodom, hogy régi-régi télnek
Szüz-szép csengői csengnek a havon
S míg bosztont táncol sok hópehely,
A régi tél dalait hallgatom.

Babiczký Béla.

Fogas kérdés?

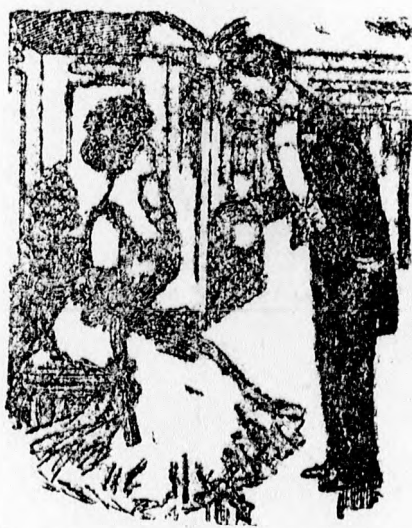
Irenke: Mama! Te olyan sokat beszélsz a nászutazásodról. Hol voltam én akkor?

Kettős baj.

A.: Tyüh! Az áldóját! Mig az esküvőn voltam, kifosztották a lakásomat!

B.: Hja! Tudnia kell, hogy a baj sohasem jár egyedül.

A visszhang netovábbja

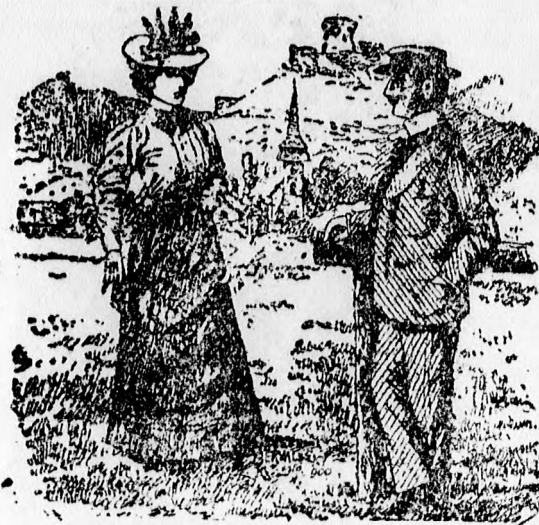

— Igen, báróné, hallottam, — hogy az ön parkjában nagyszerű visszhang van. De ez semmi az enyémhez képest.

— Mit tud az ön visszhangja?

— Ön odakiált neki két számot, a visszhang összeadja és az eredményt visszakiáltja.

Kétértelmem.

Férj: Mondd csak, Juliska, ha meg találok halni, meg fogsz siratni?

Feleség: Hogy megsiratlak-é?! Hisz jól tudod, hogy minden csekélységért sirva fakadok.

Egy félkaru hőshöz.

Eljött az este, a legszebb este volt;
Nagy hitek lába elé hullottam.
Büvös mesék ültök a szobám
Négy falára
S én remegve, vágyva,
Gyönyörtől ittasan
Csókjára szomjaztam.

Az ablakfüggönyre ráült a csend...
És beszélt... a szava legendás
Titkokkal volt tele...
És megjelent előtem —
Édes visio-ként —
A Maga szomorú, két fekete szeme.

Eljött az este, a legszebb este volt;
Ébren voltam, nem álmodtam.
Én imádoztam hőszöm, édes mártírom.
Fehér két karommal
A nyakát átfontam!

„Névtelen asszony“

SZIREK ANDRAS

elsőrendű úri- és egyenruha szabósa
angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkáraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Hozzá.

(1918 december 16.)

Valamikor régen..
Kinn süvitett a hideg őszi szél,
De benn, szivünkben nem volt
Se ős, se tél...

Tavasza volt szivünkben
Virágos, illatos;
Ajunk csókesőtől lett harmatos
Bolondos, szerelmes
Hű szivem királya:
Emlékszel-e rája?
Emlékszel-e rája?

A kályha mellett ültünk,
A tűz pattogott.
Hozzád simultam,
Szivünk egymáson dobogott.
A lámpa-fény
Glóriát vont szőke fejed felett.
Kezem hajad zizegő
Sejmébe mélyedett.
Ébren álmodtam,
Álmomnak Te voltál a tárgya:
Te édes, Te drága,
Bolondos, szerelmes,
Hű szivem királya:
Emlékszel-e rája?
Emlékszel-e rája?

Évek multak,
Tüntek el a semmiségbe.
Mást is szerettem,
De te voltál álmom eszménye.
Sok tél mult el azóta és sok nyár
De a szivem most is téged vár.
Megejtett egykor
A hangod varázsa.
Tied lett szivemnek
Minden dobbanása.
Az az őszi este,
Annak nem lett mása.
Bolondos, szerelmes,
Hű szivem királya:
Emlékszel-e rája?
Emlékszel-e rája?

Te nem irtál nekem,
Én nem irtam neked.
De azért ám kedves
Maradt az emléked.
Ha másnak is vitt
Levelet a posta,
Képed szivemben van.
Idő el nem mosta.
A neved lett imádságom,

Két szemed az oltárképem.
Ne rója fel a jó Isten
Ezt a vétket nékem.
Bolondos, szerelmes,
Hű szivem királya:
Emlékszel-e rája?
Emlékszel-e rája?

Mikor elkerültél
Az orosz fogságba,
Akkor is a neved
Foglaltam imába.
Reggel-este a jó Istent
Mindig arra kértem:
Őrizzen meg s nemsokára
Hozzon vissza nékem.
Ha már másé vagy is,
Ha nem lehetsz enyém,
Legalább még egyszer
Láthassalak meg én.
És teljesült szivem
Leghőbb kívánsága:
Visszajöttél egyszer,
Te édes, Te drága.
Bolondos, szerelmes,
Hű szivem királya:
Emlékszel-e rája?
Emlékszel-e rája?

„Névtelen asszony“.

Felhasználta.

Biró: Panaszával elutasítom.
„Kutya-disznó“ kifejezés nem
képez becsületsértést, mert ily
állat nem is létezik.

Panaszos: Megnyugszom! Is-
ten áldja meg, „Kutya-disznó“
ur!

Cselédek.

Délben hazajön a családapa.
Ujszülött fiu van a háznál. —
Nagyon természetes tehát, hogy
ilyen körülmények közt az első
személy a háznál a dajka.

A felesége roppant izgatottan
fogadja.

— A dajka el akar menni —
mondja kétségbeesve.

— Miért?

— Honvágya van! Nem tartja
ki tovább, azt mondja....

A családapa belenyugszik ab-
ba, amin segíteni nem tud. Jól
van, menjen el a dajka. —

Este hazajön a családapa, de
a házból most már a dajkán ki-
vül a szobalány is hiányzik.

— Elment, — magyarázza az
asszony.

— Talán annak is honvágya
van?

— Nem. Annak honvédja van.

Egy kis félreértés.

Szerkesztő:.... És mit is aka-
rok mondani, dolgozott már ön
más lapba is? Illetve szerzett
ön már nevet magának?

— Oh, igen. „Bárd“ álnevet
választottam magamnak.

Kérdés és felelet.

Kérdik a fiatal embert,
Mondaná meg, mit szeret?

Novellát-e vagy pediglen

Prózáat, avagy verseket?

Komoly képpel felel rája

S felelete ennyi:

Ha nov-Ella, akár p-Róza: —

Tudom én szeretni.

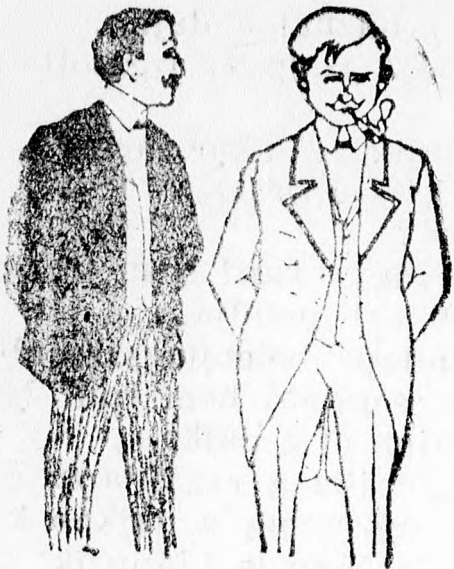
Paplan-terjedés

uj kár vagy ékezet.
Selyem, glatt, kaszár
paplanok kaphatók és
megrendelhető. Pehely
és gyapjú paplanokat ké-
szíték. Alakító, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalkozó a felelősséget, aki elolvassa. :-

▽▽▽▽

Mondja, kedves „Névtelen ember” honnan tudja azt Maga, hogy nekem szép a nyakam és hogy szeretnék a Simonyi uton sétálni? Kérdezi a „Névtelen asszony”.

Mondja, édes Vitan Lacika, miért nem válaszolt a levelemre? Irjon az adott címre. Névtelen asszony.

Mondja, kedves Tudja Laci, gazdász, azt hiszi Maga, hogy csinos, pedig, jaj, de csintalan! Meggyőződött róla: Erdő szépe.

Mondja, kedves Feldheim ur, a Feldheim és Weisz cég beltagja, igaz, hogy Debrecenben sehol sem kapható olyan erős bélé, mint Magánál?

Mondja, kedves Soltész, pénzváltó ur, nem téved Maga az összetételnél? Kérdezi Rózsi, nyugalmamba vonult kávé-leány.

Mondja, kedves iparos ur, még mindig olyan kíváncsi, — mint Szilveszter estén volt a Royalban? Kérdezi egy valaki.

Mondja, aranyos Hotton Feri, cipész-segéd, Szoboszlóról, a G. Tóth utcából, miért éppen Szilveszter este ment a kutra? Kérdezi, aki új év reggelén ment.

Mondják, kedves Villámolvások, kinek telik kedve abban, hogy a kisvárdaiakat kiteszik a Villamba? Kérde Gyula. — Felelettel.

Mondja, kedves Lénárt Bandi Szoboszlóról, a G. Tóth utcából, miért hívják azt a sarki kutat „Lénárt-kut”-nak? Kérde a szoboszlói összes kutak.

Mondja, kedves Péntek József, molnár-segéd Szoboszlóról — a G. Tóth utcából! — hogy sikerült a szombat esti párbaj a farkósbottal és a képzelt ellenféllel? Kérde az éjjeli bagoly.

Mondja, kedves Ételka kisasszony, mi a különbség egy 62 éves és egy 24 éves ember közt? Kérde egy 4 éves.

Mondja, kedves Huszti, fő és első fényirdatulajdonos ur, igaz az, hogy ön a legszebb fiu a maga nézete szerint? Kérde egy barna kis lány.

Mondja, kedves kis Jucika, engem nem fogadna el az udvarlói közé? Kérde az, aki magát mindig látja a Széchényi utcán azzal a bizonyos fiatal emberrel. Választ kérek.

Mondja, kedves Mór Lajos ur Kisvárdáról, mit vett karácsonyi ajándékkul a barna asszonykának? Kérde az, aki színtén akar venni.

Mondják, kedves Bözsike, Gizike, Margitka és Vilmuska kisasszonyok, Kisvárdáról, maguk úgy játszanak a legényel, mint macska az egérrel? Kérde az Apolló kirakata.

Mondja, kedves Jenka, Kisvárdáról, miért fehéredett meg a muffja? Talán csak nem a várakozásban őszült meg?

Mondja, kedves Mór Lajos ur Kisvárdáról, megkapta már az újévi ajándékkul szánt selyemzsebkezdőt? Kérde az, aki még nem kapott.

Mondja, kedves kis lány, a Petőfi utca 13. szám alól, mostanában miért nem könyököl ki az ablakba? Kérde a tea időjárás.

Mondják, kedves fiatal legények, Kisvárdáról, hány útésre tudták beütni a hordót a Vár utcában? Kérde az, aki a potyát szereti.

Mondja, kedves Petermán Lajos fodrász ur, a Csapó utcából, mit kapott újévi ajándékba? — Kérde egy kíváncsi.

Ábrándozás.

Holdvilágnál ülök,
Rád gondolok, kedvesem:
Hogy a sors mihozzánk
Miért oly kegyetlen?
Nem bántottunk soha még
Senkit e világon,
Mert kiskorunktól máig
Mást nem vettünk számon;
Csak magunkért éltünk
S egymásnak szívet adtunk
Keblünk összedobban,
Egymáson volt az ajkunk.
A kegyetlen sors ezért
Büntet most bennünket,
Mert szegények vagyunk,
Szerelmünk így büntett.

Nézem a fénylő holdat
S álmodozom tovább:
Vajjon ott fenn is ily bus,
Sívár-e a világ?
Az ott élő ember
Vajjon ott is oly gyarló,
Pártoskodó, irigy,
Sőt önző, rosszakaró?
Ugy-e, büszke Hold:
Rajtad szebb és jobb az élet?
De nekünk a földre
Már nem úgy mért a végzet.
Számunkra az a boldogság
Csak akkor lehet,
Ha letelik, vagy eldobjuk
Magunk az életet.

V. Aladár.

Ismerősök.

A.: Barátom, add kölesön a revolveredet.

B.: Minek?

A.: Öngyilkos leszek. Meguntam az életemet.

B.: Jó! De aztán hozd el nekem a zálogcédulát.

Kétségbeesés.

A könnyelmű fiú beront a nagybátyjához:

— Nagybácsi, adj nekem 2000 koronát, különben öngyilkos leszek.

— Pénzt nem adok — mondja szigorúan a bácsi — de egyre figyelmeztetlek. Ha csakugyan öngyilkos lesz, akkor többet ne tedd a lábad a házamba, mert kidoblak.

A nemezis.

Grün ur hazafelé megy éjszaka egy barátjával. A barátja egy szerre rémülten kiált fel:

— Az Istenért! Nézz csak oda, egy rabló mászik be az ablakon!

Mire Grün ur nyugodtan feleli:

— Hagyd őt. A feleségem azt fogja hinni, hogy én vagyok és félig agyonveri...

Tüskés Böske nótája.

(Népdal.)

Este-reggel sóhajtozom utána,
Szid az anyám, nem hallgatok
reája.

Felveszem az ünneplőmet,
Csipkés kötöt clémbe;
Ugy megyek az állomásra —
Ki a babám elébe!

Közel ide, a Pallagon —
Gazdász a babám,
Éjjel-nappal rá gondolok,
Még se gondol rám.
Százezernél is több levél
Jött a főpostán:
Még egy anzikszet se küldött
Nékem a babám!

Aszongya a Julesa, Maresa:
Ne busuljak utána,
Nem kell annak a paraszt jány,
Csakis az uri dáma.
Mégis telesírtm érte
Piros-babos keszkenőm;
Sohase lesz nekem ilyen
Csókos száju szeretőm.

„Névtelen asszony“

Farsang.

A rendőr hajnalban az aszfaltot elterülve talál egy alakot, aki erősen horkolva alszik. Megrázza.

— Hé, atyafi, mit csinál maga itt?

Az álmosan válaszol:

— Nem látja? Hold-fürdőt vesznek.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sark.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Apró esetek.

Telefonnál.

Telefonos kisasszony: A szám foglalt. Tessek keöbbs felhívni!

Telefonelőfizető: Melyik szám foglalt?

Telefonos kisasszony: Melyik számot tetszett kérni?

Tessék megpróbálni!

Urnö a mosónőhöz: Ötszöri étkezést köt ki magának a napi-béren felül? És tud-e valamit?

Mosónő: Hogy tudok-e? Tessék megnézni, mikor eszem!

Kétértelmű válasz.

A. (fenyegetőleg): Rá ismer-e bennem arra az emberre, akinek a multkor azt mondta, hogy ökör?

B. (gondolkozva): Lehet. Ön olyanformán néz ki.

Okozati összefüggés.

— Husz koronába kerül egy délutánra a halászati engedély és semmit sem fog az ember!

— Éppen azért olyan olcsó.

Kicsit haragudtunk.

Elnök: Aztán mondja, Juhász-né, miért verte be lábassal a Keresztes Péterné fejét?

Vádlott: Már rég kibékültünk.

Elnök: Nem azt kérdezem. — Miért verte be a Keresztesné fejét a lábassal?

Vádlott (kicsit gondolkozik, végre kinyögi): Kicsit haragudtunk!

Ha.

— Nézd csak a fiatal Stern-strumpfot, milyen mesés négyes fogatot hajt és a szeretőjét, hogy teleaggatta gyémánttal.

— Bizony, ha az apja, az öreg uzscrás látná, megfordulna a cellájában.

Micike.

Virágáros' leány csintalankodásai.

A bolondabb mondások közt, amelyeket hallottam, az volt a legbolondabb, amely így hangzott: És most, uraim, ne beszéljünk a nőkről. Szóljunk a botlásokról.

A szerelem örökkévalóságában mindig fognak hinni, mert mindig lesznek szerelmesek.

A fiui szeretetről csak akkor lehetne beszélni, ha a fiuk úgy szeretnék szülőiket, mint azok őket.

Az olcsó és mégis raktáron maradó árucikkek között a leányok is ott vannak.

Az angol katona és a könnyűvérű leány hamar megadja magát.

Az indusok s azok a becsület-szavak, amelyekre még adnak, erősen fognak.

Tüzbiztosítás.

Egy tüzbiztosító intézetben:
— Önök mindenkít biztosítanak?

— Kivéve a 39 éves özvegy asszonyokat. Azok borzasztóan gyulékonyak.

Eldorádó.

Van egy ország: Eldorádó.
Hej, ott lakni, jaj, milyen jó.
Ott ki szület a világra,
Hamarosan meg is bánja.
Ott, ha az utcákor járkálsz,
Tündér-mesés gyönyört találsz;
Láthatsz szép ruhásboltokat,
Angyali rózsás árakat.
Meg fog állani az eszed,
Kerekre nyitod a szemed.
Ki láncos, csaló és korhely,
Azé ott a legelső hely.
Ki sokat fut és dolgozik,
Annál kevesebbet eszik.
Az utcán nyers malac sétál,
Jó pecsenyéjével kínál.
De ha pénz nincs a zsebedbe,
Szóba sem állhatol vele.
Szerinte-széjjel, lépten-nyomon.
Ül a kofa a piacon
S ha az ember közte megáll,
Férges almájával kínál:
Szenesfazék van alatta.
Ugy melegszik az ebadta.
Fent, a piaci vásárban.
Tehéntej áll a kannában;
Megeheti azt mindenki,
Ki a kofát megfizeti.
Ha a kofa nagyon nyelvel,
Akkor ninesen rajta tejfel.
Ha sokat eszel és iszol,

Hamar koldusbotra jutol.
Ha van egy kis spórolt pénzed,
Kint a sertésvásárt nézd meg;
Ha birsz veie, még ma vedd meg.
Ha az adódat sokallod
És azt panaszosan vallod,
Panaszodat megbocsátják
De az adód, — azt behajtják.
Ha megállsz egy kirakatnál,
Mikor még előbb csuklottál,
Ha a jelzett árt meglátod,
El fog állni a csuklásod.
Ha egy fuszéklit megveszel,
Jó lesz, ha aznap nem eszel.
Mivel kevés pénz van nálad,
Hamar felkopik az állad.
És hogy gazduramhoz menjél:
!Hogy egy mázsa buzát vegyél.
Tajtékpipát látsz agyarán,
Melyet szivegat szaporán;
Kimond egy stórnnyú nagy számot,
Fakó ajkad széjjeltátod.
Állsz előtte hülter. történ.
De ő tovább cipál bölcsen.
És ha majd egészen kihülsz,
Szépen másvilágra repülsz.
Mert tudd meg, ez ország hol van:
Itt a földön — a pokolban.

A másolat hitelű!

Plutó.

A Robinzon szigete.

Pistukát, akinek Robinzon a kedves olvasmánya, figyelmeztetik arra, hogy a Robinzon szigete elsülyedt.

— Nem baj — mondja Pista közömbösen — már kialvastam.

Szószerint.

Ur: Ugyan kérem, ha meg nem bánom, hol tanult meg ilyen remekül zongorázni?

Zongoraművész: A zongorán!

Flegma.

— Szakácsné!
— Parancs!
— Ön szerelmes belém?
— Oh, uram!
— Egy hajszálát küldte nekem.
— Ah!
— A levesben.
— Bocsánat!
— Máskor medaillonban küldje, ne levesben. Mehet!

Kalapok tisztítását,

varrását s javítását
elvállalom. — Használt
kalapokhoz újakat
is készítek. —

Beliczay

kalapos, D. u. 38.
a fő posta mellett.

Bugyi Sándor.

— Ahogy megyek a luvai szeredán reggel a hévatalba, amek a koplalónál van, hát ehen jön hozzám nagy lílekszakadva a kis Kozma sógor, oszt aszongya:

— Fordujjanak vissza sógor, mer' nagy baj van!

— Még a bagó is a torkomra szalatt a nagy ijeccsigre, ugy megfelhőztem.

— Hát oszt mi a baj, sógor? kérdem túlle. Aszongya osztán, hogy a lú! Avval elszalad.

Hát ha a lúrúl van a szavazat, akkor én is olyan vagyok, mint a bolond, oszt én is szaladok, — még ojan hejre is, ahová nem is kék!

Hogy azt meg tuggyák a cimborák, meg az ismerősök, hogy a lú körül olyan vagyok, mint a bába, mer' rigóta kitapogattam a lú vigit, hát én vagyok az első hévatalos, ha valami baja van a lúnak.

Ahogy oszt megfordulunk a lúval, hát jól a hasa alá vágok oszt azonosmód rögvést a tett-hejen vótunk.

Mikor megirkeztünk, hát mán akkor többen vótak ott cimborák, huzgálták a szegín lovat a farkánál fogvást.

— Nííí! Mit csinálnak kentek avval a lúval, jól esne kenteknek, ha ugy huzgálnák? Elébb a lúval kell tisztába jönni.

Aszondom oszt a pergelt fülü Kozma sógornak, hogy mitül lett a lúnak ojan nagy a hasa?

Aszongya oszt a sógor, hogy ez a disztó asszony hónap kenyeret akart sütni, oszt az ílesztőt kinn hatta a tornácon, én pedig mikor itattam, hát a lú megsejtette, oszt bekapta.

— Ugy?! — mondok, — akkor nem kell ezt a szegín lovat itt huzgálni, meg toszigálni, hanem hozzík csak sógor egy fél kíta lágvst.

Ahogy elhozza a bótbl, hát aszmondok a pusu Komádinak, fogja meg csak kend a lú farkát, oszt huzza jól fel a háta felé! Ugy is tett. Így osztán egy ojan nyilás lett a farka alatt, hogy bátorságosan dógozhattam! Belé is tettem a nyilásba egy jó marik sót. Aszondom oszt a nípnek, hogy na most állicsuk nígy lábura. Mikor felállítottuk, hát mingván meglátzott a jószágon, hogy könnyebben érzi magát. Ahogy oszt ott tapogatom a lú sírelmes vigit, jól oda hajlok, hát ojan nagy disztó moszatos levegőt lökött, hogy szemem-szám tele lett. El is álltam mingván az útbl, de a lílegzetem is elállt.

Ezután nem telt bele egy fél óra, ojan lett a jószág, hogy alig birtunk véle. Meg is monták a cimborák: Na, hajja kend, bátorságosan kiteheti a cimert. — mert hamar eltanáíia a lú sorját igazán. Hát én is elismeem, hogy hamar megleltem a lú bibíjít. Gyeki a feki!

Filozófálás.

A.: Hüség? Ugyan csak nem a nők tulajdonsága.

B.: Oh, némelvik olyan hü, hogy egyszerre kettőhöz is tud hü lenni.

Gazdásznoća.

(A Rakassa ki, rakassa dallamára)

Megüzenem egy pallagi tanárnak,
Mondja meg a legédesebb gazdász-
nak:

Mondja meg, hogy szeretem.
Hogy senki sem kell nekem;
Soha többé más fiu nem kell nekem

Gyurka gazdász, ha kimegy az ut-
cára,

Aszfalton jár, sohasem lép a sárba.
Bricsesz nadrág, bőrkabát,
Gyuricám, az angyalát!
Jöjjön ide, csokoljam meg a száját.

Pallag felé az utat most kövezik.
A gazdászok a jó utat szeretik.
Nem jár egy se a sárba,
Mert sáros lesz esizmája,
Nem pucolja le a sárt a babája.

„Névtelen asszony“

Vasuti pénztárnál.

— Khérek edj harmadosztályt
menethjegy!

— Hová?

— Mi khüze hozzá!?

Kishirdetés

Köztisztelőben elmeszesedett
40 éves hadi tyukszememet há-
rom szoba, konyha használatá-
ért teljesen átengedem pár gyer-
mekes családapának.

„Meteor“ mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. január 15-én, vasárnap:

A kilenc milliós örökség.

Két részben, 8 felvonásban.

Mind a két rész egyszerre megy.

Első rész: **A fekete dominó.**

Második rész: **A borzalmas malom.**

Előadások kezdete: d. n. 3., 5., 7. és 9
órákor. — Jegyélvétel d. n. 10 órákor. —

Kis medve

szellemes röppentyűi.

Micke! mondja csak, mi a különbség egy indián kunyhó és a dohányvám közt?

— Nem vagyok én finác.

— De mégis?

— Hát nem tudom.

— Az indián kunyhó wigwám, a dohányvám pedig szomorú vám!

— Mit csinál egy cigány hár-fás, ha „Éva“ kottáit neki adják oda.

— Örül.

— Azután?

— Megint csak örül.

— Dehogy! A kottából egyes részeket Le-hár-fázik.

— Hát mit csinál Lehár, ha ezt a viccet meghallja?

— Dühöngeni fog.

— Nem, hanem Lehár-fázik.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-szintén Fáyarokrémmel és Fáy-szappan békebeli minőségben, valamint Hajdusági bajuszpedrő fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Színház mellett.)

Levél a névtelen asszonynak.

IV.

Ha kíváncsinak lenni nem szabad, Mért cseng oly kedvesen a szavad? Hiszen — ha a madár is énekel, Önkéntelen, de mégis érdekel.

Miért énekelnél, ha nem szeretnél? És ha szeretsz, mért ne énekelnél? Óh és egyetlenegyszer életünkber, Miért ne lenne tűz az üterünkber? Vinné szívünket lázas, lerge tánc És a lelkünkbe hullna rózsalánc... „Lárc, lárc, eszterlárc,

Eszterlánci céma;

Céma volna, selyem volna,

Ugyis eszakadna.“

S kíváncsinak lenni azért szabad, Mert lásd, a lárc anélkül is szakad. S mert a film lánc nélkül is szalad.

„Névtelen ember“.

Látszik

A kávéházi vendégek az egyes városi üzletek régiségéről beszélnek. A kávéész dicsekedve mondja:

— Az én üzletem már száz esztendő.

— Az meg is látszik a kasszir-nón! — mondja egy vendég.

Szórakozottság.

A tanár ur ebéd után ement a kávéházba. Előbb azonban egy darab papirosra, amelyet kívülről az ajtóra ragasztott, ezt írta: — Kávéházba mentem, csak 5 óakor leszek itthon.

Azzal elment. De a kávéházban hamar meguntta magát és négykor hazament. Amint az ajtója elé ért, meglátta a cédulát, elolvasta, aztán így szólt:

— De hisz én még csak egy óra múlva leszek itthon; addig visszamegyek a kávéházba.

A kis áruzó

Bandi: Mama! A szobaleány cukrot lopott.

Mama: Honan tudod?

Bandi: Hallottam, mikor a papa azt mondta, hogy milyen édes az ajka.

Kinek mi a nótája.

A „Villám“ saját külön, mindennéven kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről, mely Kisvárdán volt az alábbiakban számol be:

Kovács Böske, Kisvárdá:

Duna partján „Halász“ legény

Dér Zoltán, Kisvárdá:

Csak egy kis lány van a világon.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzerketi be **csipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy

Fábián Zestvérek

cipő- és csizma készítő műhelyében,

Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős munkás cipők.